

Jam pulso terrore. O quæ prior extulit umbris,
 Quam nova sunt! quam sunt, Jupiter, egregia!
 Quarum ego tam varia distractus imagine rerum,
 Omnia dum cupio dicere, nil valeo.
 Illa velut biferi tempe per roscida Pæsti,
 Seu Penei tempe propter odora, vago
 Quæ pede discurrit florum studiosa puella,
 Aureolo fertum suave parans capiti,
 Pallidulis violam dum calthis versicolore,
 Et cypriis præfert alba ligustra rosis,
 Hæret inops, anceps; & quem modo præterit, illum
 Respiciens florem pollice avet legere;
 Rursus & alterius conrepta cupidine formæ
 Deferit, ac vano decipitur studio:
 Cuique suus stat nempe decor, sua gratia cuique
 Infidet, atque suo quisque lepore placet.
 Non aliter varias efferre in carmina laudes
 Illius incassum conor ubi innumero
 Obruor a numero. Me quævis namque volentem
 Allicit, allectum pulchrior at retrahit
 Visa alia, & melior, quæ se postrema videndam
 Nequidquam cupidos obtulit ante oculos.
 An memorem astrorumve vices, Triviæque labores,
 Solis & atratas orbe nigrante rotas?
 An radios diæ lucis, numerisque revinctam
 Terrarum emensa mole superficiem?
 Lunaresque undas, certosque agitata per æstus
 Æquora, qua sese submovet oceanus?
 Inventum ne illud referam, quo pulchrius umquam
 Nulla tulit, posthac nec feret ulla dies,
 Quo decus immortale viri magis usque vigeat
 Hac, atque illa ætate, atque alia, atque alia?
 Scilicet obscuris obnoxia legibus ante
 Corpora, & implexis reddita principiis,